

Nu får det vara nog!

Både det ena och det andra och det tredje och mycket mer börjar gå till överdrift.

Låt mig börja med det här med snön och kylan. Finns det ingen hejd på eländet? Decimeter läggs till decimeter av vitvaran som snart blir till metrar. Skulle kallgraderna kunna staplas på varandra på samma sätt så rör det sig sedan jul om tusentals. Vad är det för experiment vi är utsatta för? Handlar det om att visa att det inte finns någon växthuseffekt utan snarare en kylrumseffekt? Är det OPEC och Föreningen för koldioxidens främjande som ligger bakom? Eller är det Birger Ryynönen som har återinträtt i tjänst som vikarierande Gud med ansvar för väderleken och sitter där i Kerimäki och njuter av att se all förtret han kan ställa till.

(Läs Paasilinnas "Milda Makter" om du inte förstår vad jag menar.)

Olympiska spel är trevliga tillställningar någon gång emellanåt. I synnerhet gäller det om våra svenska deltagare tar medalj och inte ramlar och slår sig eller skjuter bort sig eller totalt tappar formen från en dag till en annan. Det sportsliga insatserna kan vara roliga att se på och glädjas åt men, handen på hjärtat, måste vi ha hela denna kader av verbala tröskverk som kallas sportjournalister på plats, ständigt pratande och sönderanalyserande det som sker och som mal på med analyser av chanser, formkurvor och annat timmavis före tävlingen och fortsätter timmavis efter det att sista deltagare eller sista puck gått i mål med att förklara varför det blev som det blev och inte som man tänkte sig att det skulle bli och pressar mer eller mindre torftiga uttalanden ur mer eller mindre plågade deltagare.

Flosklerna faller lika tätt som snön över nordvästra Svealand har gjort denna vinter. Detta gäller ju för övrigt inte bara bevakningen av de olympiska lekarna utan i lika hög grad på hemmaplan, där både ansvariga lagledare, tränare och sportjournalister försöker förklara och förstå hur det kan komma sig att inte Leksands IF vinner alla sina matcher när man nu har ett så fantastiskt lagbygge.

"Vi saknade nivå i matchen," säger tränaren. Vad då "saknade nivå"? Den fanns minsann där, men den var inte särskilt hög!

"Han är en spelare som har attityd" brukar det låta vid nya värvingar. Till och med riksfloskelspridare Vikegård i TV-studion använder uttrycket. Vad då "har attityd"? Vilken attityd då? Positiv? Negativ?

Nu känner jag att min attityd börjar bli allt för negativ. Dags att svänga av från det här spåret innan nivån sjunkit allt för lågt.

Efter en härlig sportlovsvecka på hemmaplan med barn och barnbarn inom armlängds avstånd dygnet runt känner jag hur kolhydratdepåerna behöver fyllas på. Mulle Meck suger, även om Buffa är en trevlig vovve. Nu ska jag ladda batterierna och på nytt ge mig i kast med några spännande forskningsprojekt.

Det var länge sedan jag hade någon liten gissningstävling på den här sidan. Nu när OS är över kommer en församlings-nöt med viss anknytning. Vad tänker jag på för församling när jag säger: Pett'sson i störtloppsbacken!

Bland inkomna rätta svar (till pettsson@slaktforskarnashus.se) drar jag en vinnare som får ett bokpris!

Hälsningar från

Pett'sson, vilse i drivorna.